

செ.பெ.ராஜசேகரன்

7-4-1990

விடியத்தாடிக்கும்- 2

ரா
ரத்திரி
க
ள்...

JPL

C12460

முதன்

மதீலம்மா 5/50
செ. நடராஜசுந்தரம்

விடியத்துடிக்கும்

7-4-1990.

ராத்திரிகள்! 24

[புதுக்கவிதைகள்]

19460000

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

ஷொபா கிரியேஷன்ஸ்

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்,
கிடை செய்தல் 1990

— முஸ்லை அமுதன் —

230507

230,507 ce

899. 8111

Vidiyathudikum Rathirigal

Selected Pomes of
Mullai Amuthan

Published by:

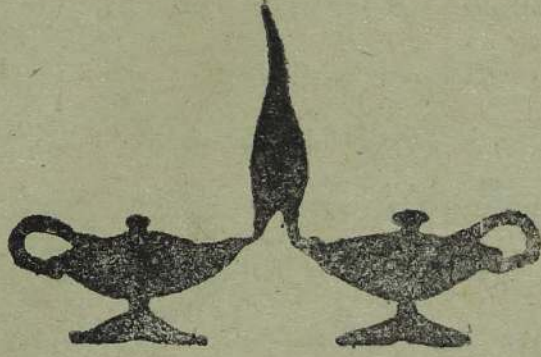
Shoba Creations
G. B. S. Road,
Kalviankadu,
Jaffna.

Printed by:

Chitra Achchakam,
310, Clock Tower Road, Jaffna.

Price: 5/50

805063

கல்விக்களம் மறுத்த
ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு
எதிராக—
மண்ணில் புதைவதுவரை
விரதம் காக்கின்ற—
எங்கள் கண்ணின் மணிகளுக்கு....!

07-01-84

காணிக்கை

ஒரு அறிமுகம்:

கலை என்பதும் கவிதை வரைதலும் மற்றும்
இயற்கை வடிவங்களும் இறைவனால் அரு
ளப்பட்ட அருஞ்செல்வக் கொடைகளா
கும். எனினும் செல்வன் முல்லை அமு
தன் பள்ளிப் பருவம் தொடட்டே
இயற்கை அன்னை அருள்சுரக்க
பல அற்புத படைப்புகளை உரு
வாக்கி மக்களின் மறையா
அன்புச்சின்னமாக விளங்கி வரு
கிறார். இவர் ஓர் தனியார் துறை
யில் கடமையாற்றிய போதிலும்
தமிழ் அன்னையின் எழில் உணர்ச்சி
வசப்பட இக்கவிதை நூலை மக்களுக்குப்
பகிர்ந்தளிக்க முன்வந்துள்ளமையை நாம் மனப்
பூர்வமாக கௌரவித்து இவ்விளங்கவிஞனின்
ஞான வளர்ச்சிக்காகப் பிரார்த்திப்போமாக.
நன்றி.

ஜெயவே - வாழ்க - இளங்கவிஞன்

B. E. சபாரட்ணம்.

யாழ்ப்பாணம்.

20-02-84

கல்லறைகளுக்கு வீரவணக்கம்!

இந்த—

கல்லறைக் குவியல்களை
வணங்கிச் செல்லுங்கள்!

இங்கேதான்—

நமது விடுதலைத்தோழர்கள்
உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அங்கே—

அர்ச்சிக்கும்போது பூக்களை வீசாதீர்கள்!

தூக்கம் கலைந்து விடும்

இவர்களிடம் வரும்போது—

மூச்சுக்கூட விடாதீர்கள்

எங்கோ உலாவும் அரக்கர்களின்

காதுகளில்

சேதிகளாய் வீழ்ந்து விடும்.

விடுதலை கீதங்களை மட்டும்

இங்கே இசையுங்கள்...!

தமிழன் தலைகள்!

ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகள்

நடுவே—

ஆயிரம் ஆயிரம் தலைகள்

புதையலாய் காலம் இவர்களுக்கு

தந்திட.... தந்திட.... அவைகள்

இன்றைய தமிழன்

தலைகளெனும் உண்மையை உணர்க!

தாயும் ஒரு நாள்!

ஒவ்வொரு தாயும்

இப்படித்தான்

விண்ணப்பித்துக் கொள்வாள்.

டிரக்கின் மிதியலிலோ....

துப்பாக்கிரவை மாத்திரை உண்டோ...

அடி உதை மிதிபட்டோ....

எங்கோ—

ஒரு பிள்ளை இறக்கும்

அப்போது இப்படித்தான்

ஒவ்வொரு தாயும்

விண்ணப்பித்துக் கொள்வாள்

மனுந்தி கேட்டு—

யாரும் விண்ணப்பிக்க முடியாது.

ஆராய்ச்சி மணிகள் அறுபட்ட

இந்த மண்ணில்.... அரக்கர்களிடம்

ந்திகேட்டு... ந்திகேட்டு.... தாய்மனங்கள்.

செத்தபிள்ளையை உயிருடன் கேட்டால்...

நிச்சயம் இப்படித்தான்

இந்த தாய்போல.... மிதிபட்டு... உதைபட்டு....

முகம் சிதிலமாகி... பிணமாக வீதியில் ...

ஓ....

தாயாக அன்பே நீ இருந்தால்

சிந்தித்துப்பார்

நானைய உனது மகன்களை!

தமிழ்நாளைதால்...!

வென்றுவருவோம்

என்று சொல்லிச் சென்ற

நாங்களே

அகதிகள்... அநாதைகளானோம்

தொடரும் நியதிகளை

மாற்றும்

எங்கள் பிரகடனங்களே

இவைகள்!

சாவும்தான் வரும் வரை

எங்களின்

விரதம் வளரும் கூடவே

நெருப்பையும் வளர்ப்போம்

நிச்சயமே .. நிச்சயமே

இரும்புத்தலைகள் வீழ்வது

நிச்சயமே!

நாங்கள்—

நிமிர்வோம்! நிமிர்வோம்!!

அப்போது—

சூரிய உதயம் நம் கைகளிலேயே!

1983- செப்ரம்பர் 7

வர்க்கப் போராட்டத்தின்
கறுப்பு நாட்கள் இவைகள்!
ஏமாந்தோருக்கு சிவப்பாய்
எழுதிய —

அடிமைச்சாசனம்!
நமக்குப்புரிகிறது
முஷ்டிகளை ஓங்கத்தெரியாத
அப்பாவிகள்

எதற்கெடுத்தாலும் சுட்டுவிரல்காட்டி
அனுமதி பெறும் நாளின் ஆரம்பம்
இது முடிவல்ல.... ஆரம்பம்
எனினும்—

தொடர்ந்துவரும் நாட்களையாவது
சிவப்பு நாட்களென
பிரகடனப்படுத்துங்கள்!
யாவர்க்கும் புரியும்.

சிங்கள நண்பர்களுக்கு!

நாங்கள்
நெருப்புக் கோழிகளல்ல....
தோழர்களே
எங்களை
மீண்டும் மீண்டும்
அகதிகளாக்கி
அக்கினிக்காளாக்காதீர்கள்!

விடியத்துடிக்கும் ராத்திரிகள்!

எங்கோ—

விடியத் துடிக்கும் ராத்திரிகளில்

உருவான—

கனவுக் கவிதைகளின்

வார்த்தைகளாகிப் போனவளே

நீ ஒரு

ராக்கால தேவதைதான்!

இல்லையேல்—

இரவில் மட்டும்

சொர்க்கத்தை காட்டுகின்றாய்....

பகலில் காணாமலேயே

தொலைந்து போகின்றாய்...!

புயல் சுமந்த

எந்தன்—

மன இருட் காட்டில்

ஓர் நாள்

உன் நினைவும்

எரிந்து சாம்பலாகும்

எனினும்

சாம்பலில் ஒரு

பூவாய் மீண்டும் மலர்வாய்...!

1946

கூவும்—

குயில்கள் கூவட்டும்

பாடும்—

பாவலர்கள் பாடட்டும்!!

நீ மட்டும்

என் நீள்துயிலை

கலைத்து விடாதே.

பள்ளியெழுச்சி பாடிய

பாரதி—

இங்கில்லை யாதலால்

பாவையே—

பள்ளிகொண்ட மன்னவனின்

கனவுகளை—

கலைத்துவிடாதே.

ஆடிப்பாடி ஓய்ந்திருக்கும்

இந்தத் தலைவனை

பள்ளிகொள்ள விட்டுவிடு!

ஒரு எச்சரிக்கை!

வியர்வைத்துளிகளை

விஸ்கியாக்கித்தந்த

காலம் போயிற்று

இப்போ—

நெருப்பை விஷமாக்கித்

தருகிறோம்

நாங்கள் நிமிரும் காலமிது!

சமாதானம் - நேசம் - விடுதலை!

இந்த—

சமாதானப் பறவைகள்
எங்கே செல்கின்றன?
சர்வாதிகார மிருகங்களில்லா
மனிதர்கள்
வாழும் குடிசைகள்
நோக்கி செல்கின்றன ...
இறைவன் முன்னே
அனைவரும் சமம் என்கிறது
புத்ததர்மம்.

இங்கோ —

புத்தனையே துணைக்கழைத்து
நம் தலைகளை—
உருட்டுகிறது சர்வாதிகாரம்...
மணல் வீட்டை
கரைத்துச் செல்லும்
கடல் அலைகள் போல்
நமது
ஸ்நேக கோபுரத்தை
சர்வாதிகார அலைகள்
மிதித்துச் செல்கின்றது ...
உலக சமாதானத்திற்காக
ஓப்பந்தங்கள்
கைச்சாத்திடப்படும்போது
இங்கு—
இராணுவப் பீரங்கிகள்

ஓப்பா ஓப்பா நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

மனித வயல்களை உழுகின்றன!
 தேயிலை மன்மதனுக்கு
 இரையாகிப்போன
 நமது சகோதரர்களுக்காக
 நாம்
 என்றும்... என்றும்
 அஞ்சலி செலுத்திக் கொள்வோம்.
 இராணுவ மிஷின்களால்
 மனித வயல்களை
 உழுகின்ற கொடுங்கோலை
 நினைத்து
 சமாதான தேவதை கண்ணீர்
 வடிக்கின்றதால்
 அவளது அஞ்சலிக்காக—
 எங்கள் நாட்டு
 தேசியக் கொடியை
 அரைக்கம்பத்திலேயே
 பறக்க விடுங்கள்...!

கேள்வியும் பதிலும்!

230507

ஒரு நாளில்....

விடியாத இரவினில்....

அதிகாரக் கரங்களின் ஆளுகையில்

முகம் தெரியாத அந்த மாணவி!

தன்னை இழந்து

பிணமாக கிடந்தாள்!

புழுதியில் வீசப்பட்ட வீணை அவள்!

தற்கொலை எனத்தான்

சமூகத்துடன் சட்டமும்

தீர்ப்பெழுதிக்கொண்டது.

எத்தனை கனவுகள்....

எத்தனை கற்பனைகள்...

அவளுள் முளைத்ததுவோ?

வாலிபம் தாண்டாத பருவம்

பாவிகளின் கரங்களில்...

தமிழின் காலடியில்

தன்னுடலை காணிக்கையாக்கிய

மாணவியே...

நாமும் எனி உயிர் தரித்தல் எதற்கு?

இன்று நீ ... நீ....

நானே —

என் அம்மாக்களும் சோதரிகளுமா?

இங்கே வாசிக்கப்படுகின்ற நமது

சோகப் பக்கங்களை முடித்து

சந்தோஷமுடிவுரையை

எழுதுவதெந்நாள்?

பலிக்களம் நீள்கிறது?

யொதுகன் நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்,
விசேட சேர்க்கைப் பதி

சிறைகளில்... வீதிகளில்...

கோயில்களில்... குளியலறைகளில்....

பிணமாய்

உடல்கள் தீக்குளித்தபடி!

சூரியனும் செத்துவிட்டானே

மனதுள் கேள்வி எழுந்து மடிகிறது

மறுநாள்

விடியவே இல்லை....! விடியவே இல்லையா?

தொடருமிந்த

இருளின் கண்டத்தை

துடைத்தெறிவது யார்... யார்?

விடை கிடைத்தது சீக்கிரம்

நாங்கள்... நாங்கள்

மனது

போராளிகளாய் உரைத்தது!

ராஜ பறவைகளுக்கு!

இருட்டு மனிதர்களை

சூரியன் முன்னே

விசாரனை நடாத்துவதற்காய்

நோன்பு நோற்கின்ற

விரதிகளே

உங்களிடம் மலர்களையே

கொண்டுவந்த எமக்கு

“நாங்கள் நேசிப்பது முட்களையே”

என்கிறீர்கள்.

ஓ புரிகிறது 'ராஜபறவைகளே

முட்களாய் விதைக்கிறோம்

எம்மை ஆசீர்வாதம் செய்யுங்கள்.

நெருப்புவரிகள்...!

நண்பனே!

ரவைகள் கூட மாத்திரைகளோ?

நீள்துயில்கொள்

தூக்க மாத்திரைகளோ?

புரட்சிக் கனிகள் உன்னில் பூக்கலாம்

என்றுதான்—

உன்னைச்சந்தியில் பிணமாய்த் தின்றார்கள்!

தொலைந்துபோன

சூரியனின் உதயத்தை கைகளால்

கொண்டுவர

புறப்பட்ட எங்கள் தோழனே

ஏன்

ரவைகளின் வெளிச்சத்துக்குப்பலியாகிப்போனாய்?

கண்ணில் நீர் செத்த

இந்த நாட்களில் நாம்

கண்ணீருடன் ரத்தமும் வடிகிறோம்

சோகங்களை சுருட்டிவிட்டு

புதிய பாதைகளை

போட்டுத்தந்த உன் கால்களில்

அடக்குமுறைத்தேரின் சில்லுகள் உதைத்தன....

உன் தலையில் எழுதியதை இவர்கள்

இப்படி எழுதுவன இற்றை நியதிதானாம்

தோழனே....

உனது பிரகடனங்களே

எங்கள்

நெஞ்சின் நெருப்புவரிகள்!

உரு பொங்கல் செய்தி- 1984

தோள்களிலிருந்து
 ஏர்களை கீழறக்குங்கள்
 சூரியனை விசாரனைக்குட்படுத்துவோம்
 வசந்தம் வாழ்வில் தராத-
 தென்றலையும் சாட்சிக்கழைப்போம்
 விசாரனைக் கமிஷன்
 இங்கே வேண்டும்....
 அனைவரையும் சுட்டு வீழ்த்துங்கள்
 இது ஹிட்லரினாட்சியல்ல....
 அகதிகளாகி.... அனாதைகளாகி
 நிர்வாணமாய் நிற்கின்ற
 தமிழர் நாங்களே போராளிகளாய் ...
 எங்களின் யுகத்தில்
 வசந்தங்களை நாங்களே
 உருவாக்குவோம் என
 சபதம் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்
 கண்துடைப்புப்பிரகடனங்களை
 தீயிலிடுங்கள்
 நிரந்தரமாய் தீர்வொன்றை
 செங்கொடியாய் ஏற்றுங்கள்!
 அப்போது --
 தமிழன் தமிழன் என்கிற வாசகம்
 உலகிலும் தலை நிமிரும்!
 அதுவரை --
 எங்களைப்போல தமிழும் அனாதைதான்

இருளில் இருந்து...!

ஏன் இந்த பெருமுச்சுக்கள்!

சுவருடன் மோதி

சிதிலமாகிப் போன உடலால்

மல்லாந்து கிடப்பான் ஒருவன்.

சாகவில்லையாயினும் சாகவும் விடமாட்டார்களே!

பஞ்சனை மெத்தை என சிறைச்சாலை வாசகங்களை

தீயிட்டுப் பொசுக்குங்கள்!

மர்ம உறுப்புகள் புண்ணாய் மாறிற்றும் சககைதிக்கு

இவனே....

இன்னும் மிளகாய்ச் சாக்கினுள்தான்!

மனைவியின் நினைவில் கழிந்த இரவுகளை

இவர்களால்....

திசை திருப்பி விடும்போது...

அம்மா.... அம்மா.... என்கிறதே

சோகமாய்... அழுகையாய்....

எத்தனை நாட்களுக்கு இந்த கறுப்பு நாட்கள்?

இதயத்துள் எரிவது—

எரிமலை என எப்போது உணர்த்துவது?

உயர்ந்த சுவர்களுக்கப்பால்

எழுந்து வருகின்ற சூரியனும்

ஒளி தரும்போது இங்கு மட்டும் இன்னும் இருட்டு?

காவலர்களைச் சொன்னேன்.... காக்கி உடையில்....

தூரத்தில் ஒருத்தியின் மரண ஓலம்....

கேட்கும்போது....

மனது துடிக்கும்....

யாரோ ஒரு பெண்.... மாணவியோ....?

வீட்டில் அக்காணையோ தங்கையையோ...?

மனது உலுக்கும்.

இரவும் பகலும் இங்கு ஓசைதான்

கைதிகள் என ஆன பின்—

இங்கு எல்லோரும் சமமானவர்கள்தான்....

தண்டனையைத்தான் கொல்கிறேன்:

தமிழ்வளர்க என்று வாறொலிகூற

காள்ளில் படிவரும்.... இங்கு மட்டும்....

தமிழ் பேசிதால் நாம்....

இருளிள் இருந்து நாம் என்று வெளிவருவது?

எந்தக் கரங்கள்

சூரியனைச் சுமந்துவர தயாராக இருக்கின்றது?

நாங்கள்.... நாங்கள்....

மனது சபதம் இந்த இரவில் எடுக்கும்.

விடியும்போது....?

பொதுமைப் பூக்கள்

காலே அரும்பி

மாலே கருகும்

மலர்களல்ல....!

அதிர்ச்சி வைத்தியத்தால்

சிதைந்து விடும்

கண்ணாடி வார்ப்புகளுமல்ல....!

பீரங்கி விந்துக்களை

கருப்பைகள்

இங்கே—

சுமக்கும் அதுவே

புரட்சி வித்துக்களை

பிரசவிக்கும்....!

கோமகன் நாமம் உச்சரிக்கும்....

கோபியர்களைவிட

விடுதலைக் கவிதைகளை

உச்சரிக்கும் நாங்கள்

மேலானவர்கள்.... புரட்சியை

வெல்லத் துப்பவர்கள்

வானமே கூரையாக

வையகமே எல்லையாக

அழகு நிலாவை

சாட்சி வைத்து

அரங்கேறுகின்ற எங்கள்

கல்யாண வீசளால்

பொதுமைகளையே எங்கள்

கருப்பைகள் மலரவைக்கும்....!

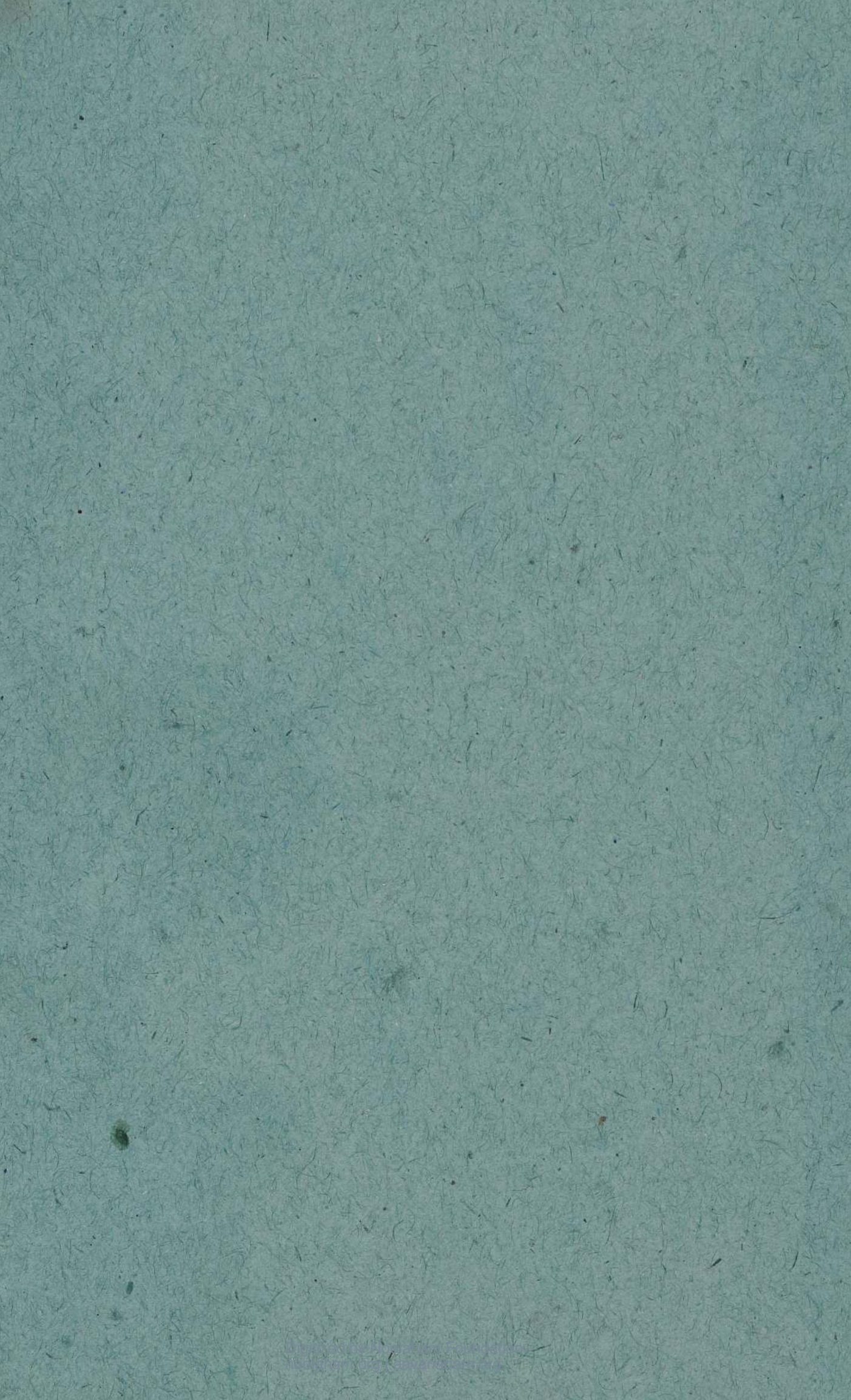
பாதையோரத்துப் பயணிகள்...!

எங்கள் கதைகளை
இந்த தெருவிளக்கு சொல்லும்;
இருண்ட வீதிகளின்
இலக்கியத்தை—
நடைபாதை மேடைகள்
காவியமாக்கும்;
எல்லாம் அவனே....
என்று சிவனை முதலாக்கி
நம்பிக்கைத் தாலிகட்டி
இந்த—
பாதையோரத்துப் பயணிகளின்
வீதி வாழ்வு நீளும்....
சோகமுத்திரைகள் நாங்கள்....
அன்பை நேசிப்பவனுக்கு
நாங்கள்—
சோகச் சித்திரங்கள்.... தேசியம்
உருவாக்கிய புதிய வார்ப்புகள்
உங்களுக்கு...?
மழையில் குளிப்போம்
வெயிலில் உடல் காய்வோம்
வானத்தைக் கூரையாக்கி
வீதியை
கட்டிலாக்கி.... வாழ்வின்
அத்யாயங்களை
நாள்தோறும் புரட்டிடுவோம்...!

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்,
விசேட சேக்கைப் பகுதி

- இவன் — முல்லை அமுதன்
- இந்த எரிசரக் கவிதைகள், கருக்கொண்ட எரிமலை, இதயத்தோன்,
- ஆழ்ந்த சமூக உணர்வும், மனிதாபிமான மும் இவன் கவிதைகள் அடிநாதம்
- புதிய கோணம், புதிய சிந்தனை இளைய தலைமுறையின் எழுச்சி எண்ணங்கள் இவன் கவிதைகளில் ஜீவத்துடிப்புடன் ஒளிர்கின்றன.
- விமர்சனங்களை எதிர்நோக்கும் இதயமுள்ள படைப்பாளி.
- கவிதை மட்டுமல்லாது இலக்கியத்தின் பல் வேறு கோணங்களிலும் இவன் பார்வை பரந்துவருகிறது.
- இவனின் எதிர்காலப் படைப்புக்களின் 'அணு'க் கோலங்களை, விடியத்துடிக்கும் ராத்திரிகள் நிர்மலமாகவே காட்டுகிறது.
- இவன் கவிதைகள் வைரம் மிக்கவை, வைரமாய் ஒளிர்வை.

வர்மன்